

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: egész évre 6 kor., fél évre 3 kor., egyes szám 20 fillér. Előfizetési pénzek és reklamációk BALKÁNYI ERNŐ könyvnyomdájába küldendők.</p>	<p>Felelős szerkesztő: Dr. OZIFRAK JÁNOS. Kiadó: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület. MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.</p>	<p>Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztésigéi közlemények lap szerkesztésébe küldendők. Hirdetési díj: 3 hasábos petítor egyszeri hirdetésnél 20 fillér, többszöri hirdetésnél soronként 12 fillér. Nyitlér petit sora 60 fill.</p>
---	--	---

Az új bortörvény.

A földművelésügyi miniszter tudvalevőleg elkészítette az új bortörvény tervezetét és azt szakszerű megbírást vévegt meg-bírást vévegt megküldte az ország összes kamaráinak. A Budapesti kereskedelmi és iparkamara szakértekezleten foglalkozott a tervezettel és föliratot intézett a miniszter-hez, melyben hangsúlyozta, hogy a bortörvény-tervezet több szakaszában kereskedelem ellenes tendencia nyilvánul meg, mert azok valósággal azt a látszatot keltik, mintha a törvénytervező a borkereskedésben par excellence borhamisítót látna.

Legfőbb sérelem a kamara előterjesztése szerint abban van, hogy egyoldalú vélemény alapján készült az új tervezet. A magyar szőlősgazdák országos egyesületének véleményét vette pusztán és kizárólag figyelembe a törvény készítője és teljesen mellőzte a kereskedelem hivatalos faktorainak véleményét és folsorolt kívánalmait. Kifogásolja a kamara, hogy a borkönyv vezetésére az új törvényjavaslat csak a borkereskedőt kötelezi, míg a termelőt nem. További kívánsága pedig oda irányul, hogy az okzerű pinkekezelés szempontjából megengedett eljárások felsorolása utaltassék át a bortörvény végrehajtási utasításába. Régi álláspontja a kamarának, hogy a törkölybor készítését egyáltalán be kell szüntetni. A

kamarát ennél az állásfoglalásnál elsősorban populáris szempontok vezették, mert a régi törvény módot adott a gazdáknak arra, hogy cselédek és napszámósok részére konvencióképen silány és értéktelen törkölylőret adhassanak. Ezen a tarthatatlan állapoton feltétlenül változtatni kell. Szigorítani kell a kamara szerint a pezsgőbor gyártását is; e tekintetben nagy figyelmet érdemel a kamara alábbi javaslata:

1. A pezsgőgyáros köteles legyen minden palack pezsgőboron világosan mind a címken, mind a dugón és kupakon magát megnevezni; ne legyen szabad, hogy valamely gyáros álnév alatt bármifajta pezsgőt hozzon forgalomba, mellyel az illető a hazánkban csak most fellendülő iparágunk határozottan árt.

2. A habzóborgyárosoknak ne legyen megengedve, hogy gyártmányukat a pezsgőborpalackokhoz hasonló alaku üvegekbe töltve árusítsák s a címken feltűnően látható legyen, hogy Habzóbor s szintén köteles legyen saját magát az 1. pont alatt felemlíttet módon megnevezni.

3. Habzóborkészítéshez való iparengedélyt bíró gyárosnak ne legyen megengedve francia módon pezsgőborokat gyártani, sem pedig a saját neve alatt árusítani, mert bebizonyított tény, hogy az országban nagy mennyiségben készült habzóbor pezsgőbor gyanánt lesz forgalomba hozva, az

abból is kiténik, hogy az előbbiből az egész országban egyetlen palack sem látható.

A kamara előterjesztésében végre oda konkludál, hogy a borkihágási ügyekben az itélkezés ne úgy, mint eddig, a közigazgatási hatóságokra, hanem a rendes bíróságokra kell átruházni.

A kétszeres kereskedelmi és iparkamara szintén részletes memorandumban bírálja az új bortörvény tervezetét. Reámutat arra, hogy a tervezet a kereskedőket annyira ellenőrzés alá helyezi, hogy épen a tökére és megbízható kereskedők körében ismét többen lesznek, akik ettől az üzletágtól elfordulnak és tőkéjüknek másképp való elhelyezéséről fognak gondoskodni. Az már lehetetlen, hogy ennek meg ne lenne a visszahatása, különösen akkor, ha termelésünk — amint az belátható idő alatt kétségtelen — ismét oly fokot ért el, hogy rá leszünk utalva a nagyban való kivitelre. midőn a tökére, megbízható kereskedelem igénybevétele nélkülözhetetlen lesz. Különösen itéleti a kamara a borkönyvek rendszerét, nálunk, ahol minden oly anyag használata, mely az italt szaporítja, meg van tiltva, a borkönyv kötelező aláírásának oka hiányzik. A tökére és tisztességes borkereskedő, aki reputációját féltékenyen őrzi és akinek anyagilag is van veszteni valója, nem könnyen vetheti alá magát annak, hogy üzletét folytonos, különben is

TÁRCZA.

A kicsufolt pünkösdi kirándulás.

— a Muraszombat és Vidéke eredeti tárczája. —
 Irlta: **Stern Hugó.**
 (Folytatás.)

Fáradtan térünk este nyugalomra a szállóban. Azaz, hogy nem nyugalomra, csak — agyra! Az éjnek egy jó előrehaladott pontjában ugyanis erőteljes hanghordozással, csaknem torzakadaktáig igekeztet valaki érvényre juttatni a magyar dalt! Utitársam meg is figyelte, hogy a „reszveg vagyok rozsám”-ot énekelte nagy kintársással és határozottan öntudattal bánatos honlításunk! Senki sem kételkedik sovínizmus felé hajló érzelmeimben, ha őszintén megvallom is, hogy nagyot káromkodtam a hazafias énekprodukczió; másnap hallottuk, hogy éjjel erre felé csak magyarul táncos énekelni és mulatni, mert a szlovákok ugyanahallgatattják az alldentschok és megfordítva, a magyart azonban még a rendőrség se meri lecsendesíteni. Rendelenségünk ébértelen őrci lapintatóságot és udvariasságot tanulni nyugodtan elmehetnének oda; az utazási költségeikhez szivesen hozzájárulok, valamint jó táncosul is szolgálok utatravalón, t. i.: „többet észszel, mint enővel.”

A fanatikus alldentschoktól kell e helyt valamit megemlítenem.
 A német szálló s éttermek számozó cédulái annyira egyformák voltak, hogy egy alkalommal

sétálás közben elolvastam az egyiknek a hátát; a „Schulveren” programja volt rajta s a többek között tiz parancsolat modjára az is, hogy csak német gyufát vegy!

Hej, mikor ter már egyszer észre a felkösödő hun-magyar! —, mert az csak azt veszi meg, a mi „valódi külföldi.”

Igaz, hogy a németeknek veszélyes territórium az a deli Karinthia; mert a simulekőn, ügyes, kultur fellegadó szláviaság mind hatalmasabban tör délről éjszak felé ugyanyira, hogy a közeli Krajnában s tovább délfele már se hirt, se hamva a nagy garrat hirdetet hegemoniának, melyre testvér államunk szervezte építve van.

Egy jobbalkalom elérkezteig, mellőzöm e helyt a villachi, laibachi kirándulásunkat, valamint annak a felséges utnak a leírását, melyet Klagenfurtból jövő a világhírű Karavanken alagutót át a Bees Triesti út egy pompás szakaszán megtettünk, nem azért, mintha ott nem lett volna vonzó a vidék és az élet, vagy mintha megfigyelni való nem akadt volna, de; hanem, hogy a hirdetéi fűmei kirucczanás pendantjakepen a kek egy borította Triestnél akarok hosszabban s részletesebben időzni.

Tehát Laibachban, a szikla oromra épített graciós vár tetején egy szűkebb családi táncosban, melyben egy utközben hozzáánk csatlakozott bécsi atyámfia is részt vett, — leszavaztuk a németet s elhatároztuk (én is igennel szavaztam) — hogy elmegyünk — a tengerre! Ugy is lett. A másnap reggel gyorssal van St. Péter in Krain s Divacón át az Adriai tenger legforgalmasabb kikötő városa s egyuttal országának egyik legelső kereskedelmi gőcspontja: Triestnek tartottunk. Csak

ugy zuggott a géptechnika remekeivel felszerelt gyorsvonatunk, — kererei valósággal dübörögtek a kietlen karston letelé — lefele — folyton csak lefele míg csak közvetlenül Miramare mellett elérte a tengert s mindjárt egy negyedóránnyira a pompás Triestet.

Triestnek időt szentelni háladatos dolog. Különösen az olyan porkukac feléknék, mint mi, kik sohasem látunk mást a mi belföldi vizeinknél; mert a tengert látni, azaz érzelmek és fogalmak új forrásait új skáláját s új fajtáját nyitja meg és növeli az emberben. Az első pillanat látása az idegenek tulnyomó többségénél az, (egy német statisztikus nyomán mondom ezt, a ki megérdemli, hogy t e n g e r v i z i l l e s i n á l j o n az utókor neki szobrot, t. i. a németnek, — nem nekem,) hogy az emberi erő elenyésző kicsiny voltát érzi a szemlélő; — a tetterős férfi bizonyos apathiába esik; ime itt a vég kezdete, — mert a tenger víztömege az, mellyel még a technika se tud semmit sem csinálni. Kihaszánlja ugyan millió és millió loerő ereje az a víz eleven erejét, — de azért 1/10 0/0 a sínes hasznosítva. Kissé észre térve — az ember folyton a partját keresi, a vagy a véget; szinte fáj, hogy a messze-messze elnyuló szemhatár egészen: víz és ég; pillantásunk még a felhők darabosságában sem ütközhetik meg, mert az olasz ég lazurkék színben egyenletesen főd be mindent.”

Utána érzelmeim indulnak meg, különösen annak a festői képek a látásán, melyben világot járó nagy monstrum kereskedelmi hajók, aczelpántokkal védett hadi collosusok, apró sandalírok s kis lélekvesztők meg vitorlások és halászbárkák kaleidoszkopzerűen bukkannak elő s tűnnek el

Tisztelettel kérjük, kiknek előfizetése lejárt, annak szives megújítását.

lehetetlen és könnyen vexálásra vezethető ellenőrzésnek tegye ki.

Erkölcseleg is stigmatizáló, ha a borkönyv vezetésének kötelezettsége csakis a kereskedőre szoríttatik, mert a tervezet szerint ily borkönyvet csak annak kell vezetnie, aki bornak nagyban való ádvásztételével foglalkozik, ami csakis kereskedőre érhető, már pedig a vízzel való szaporítás köztudomásulag igen gyakran a kisebb termelőknel történik, ahol borkönyv vezetése előírva nincs. A borkönyvnek a törvényjavaslatán kontemplál alakban való kötelező bevezetése gyakorlatilag sem lesz hatásos, mert az, aki elég merész lesz a törvény rendelkezését megkerülni akarni, a borkönyv vezetése mellett is fog erre utat és módot találni. Sajtva tehát a tisztességes kereskedő lesz, aki kötelezéséhez képest a törvényt betű szerint fogja tartani. Borkönyvet ma minden tisztességes kereskedő vezet; vezetni pedig saját ellenőrzése czéljából. De nagy különbség van a között, ha a kereskedő e czélból a saját czéljaira vezet, saját mintája, saját belátása szerint borkönyvet és egészen más, ha neki a hatóság előírása szerint kell oly könyvet vezetnie, mely nem az ő ellenőrzésére és vagyoni helyzetének megállapítására, hanem a hatóság rendelkezésére szolgál. Ez azt jelenti, hogy voltaképpen minden kereskedő — és csakis a kereskedő — meg van gyauisítva azzal, hogy az által szaporítja.

A pécsi kamara végül szintén arra az álláspontra helyezkedik, hogy a borkönyvi ügyekben való illetkezést a rendes bíróságok elé kell utalni.

A diákok mulatsága.

A muraszombati tanuló ifjúság jól sikerült nyári mulatságot rendezett e hó 2-án a Fliszár-fele vendéglőben. Rengeteg közönség jött egybe az ifjúság mulatságára, amely úgy anyagilag, mint erkölcsileg minden tekintetben szép sikert hozott a rendezőknek. A mulatságot hangverseny előzte meg, amelynek a programját titokban tartották, s csak az estélyen megjelenő közönségnek adták tudtára egészen meglepetés szerűen. És a meg-

lepetés fényesen sikerült is. A Csizsár János vezetése alatt működő gárda igen esinos produktokat mutatott be. Különös dícséretet érdemelnek Saáry Katica, Saáry Elemér, Antauer J. Jenő és Lázár László kik a programm egy-egy önálló számában vettek részt.

Hangverseny után természetesen tánczra perült az ifjúság és jarta egészen kiválóan kirivradtáj. Szünóra alatt Ruzsa Ferencz emelkedett hangu toasztban ünnepelt Csizsár Jánost, aki a hangversenyt rendezte és betanította, s a jelenlevő nagy közönség teljes szívvel éljenzett a derek tanító jóvoltáért.

A mulatság egy lángoló lelkű bajnoka, „barátainak unszolására“ költői ihlettel megszövegezte is írta a felejthetetlen esztörténetét, s rendelkezésünkre bocsátotta a kiváló kéziratát, melyből a jatszi humor, az éles megfigyelő képesség, s a határozott költői véna ketszefelen jelei csilognak elő: Búske író álnev csillog a czim után. „Sipulus“ van-e ki e nevet nem ismeri? Es nem tudjuk, hogy az igazi a nagy Sipulus kelt-e annyira kacaj irásával, mint a mi saját külön Sipulusunk. Közreadjuk a föltüntetl érdeklődésre számot tartó irodalmi alkotást, annál is inkább mert beküldője azzal a nyomatokos kijelentéssel tette le eszme szülőtjét a redactio asztalára, hogy nem közlés eseten többé sohasem fogja dolgozataival becses lapunkat felkeresni. Mivel pedig sem magunkat, sem olvasó közönségünket nem akarjuk a további művelézzettől megfosztani, máskézt nem tudnók lelkünkre venni, hogy derek helybestránkj egyszerre es birtelen kimszázszek Helikon berkeiből, ime közreadjuk a folság e költő kolossusának művét, úgy amint írta, híven es pontosan.

Egy mulatság után

Írta: Sipulus.

Tikkasztó s melleg augusztusi napnak 2 dikáján az itteni deakok es ifjak közre miködesével egy szép es igazán dícsereleere való mulatságot rendeztek, a melylyen jelen voltak nem csak a helybeli ifjúság szüze java, hanem meg messze földről is ide zarandokoltak mindazon egynek a kik mulatni vágyóltak. Elérkezett az esti idő szép lassan párosával jöttek a „Bögiméri“ esárdában, hogy tanul legyenek ennek a mulatságnak a melylyett az ifjúság rendezett. Szép számban már egyben gyülettek a mulatni vágyó ifjak idösebbek hogy meghalassák az itteni diákok közremiködesével elő adott darabokat. Nagy beszédben s türelmetlenség közepette meg szóla a esengelti ercesz hangja végig fut az egybegyülettek feje felett, mintha mondaná, hogy figyeljetez ide, hogy most mi lesz. Par pereznýi esend után kijön-

nek az ifjak s szépen nagyság szerint felállanak s várják a karmesterű parancsát, már együtt van a kis sereg, akiken csak úgy sugárik az eletl rózsái kiknek a szemükből csak úgy ég az ifjúságnak gondatlan elette, mert hisz ök meg tudatlanak abban a tekintetben, hogy mit is rejteget a természetnek azon balga sorsa. Csupa öröm — esupa vég gyermek sereg, vesz itt minket körül, hogy bemutassak azt, hogy ök is tudnak valamit. Helybeli derek s szeretett kántor tantók ügyes s szép sikeres s betanított énekekkel a mit ellö altak ezek a diákok annyira meghatoma s bámulatja ejtette a jelenlevőket, hogy nem is tudták már hová lenni bámulatukban, csak esodálokzotak azon, hogy emy kis diák sereghen ilyen erös akarat s bátorság is rejlik bennük. De nem csak ezek a kis diák sereg volt ilyen, hanem járásbírúknak két fia s lanyu nem maradtak el, ök is ki vontak az egybegyülett közönség tetszésre, de meg azaz ifju ki a „föld es népi“ ezimű iratott elolvasa fel ez is nevetesges s jól megvályasztott szavakkal esetelette a föld s nepeinek szokásait. Ez után jött a táncz a leanyoknak es imadásga, mert úgyt csak azt imádták, (mely előtt meghajolni kell.) hisz már ugyis türelmetlenül vártak azt, hogy tánczoljanak. Szép lassan ki ürül a terem a hol az előbb a fenn jelzettek lefolytak, s zepon felidzített sátorban vonultak, ott aztán ucu veszel el magad neki estek a tánczban, csak úgy ropogt a föld alatt a sok edes tehertől akiket — — — — s akkor, egyik táncz után jött a másik s így tovább. Hej de volt is ám ott annyai sok szép lanyu, hogy válszani sem lehetett volna, egyik sebb volt minéit a másik ezek úgy versenyeztek a tánczosok, hogy kívül is tánczoljanak, s kinek adják ez esősbösgöt, mert mindenik egyel akart tánczolni. Nem sokára íti a helybeli öreg templom kakuk oras haragja az efütt: elnemult már minden, pihenü terék már a tánczosok s a tánczosnak nem szól a zene meláus akoradja, minden esendes kihalt pusztá, s rideg csak úgy horzong az ember háta töle. — Hej de mi ez! kialt fel egy jó mulatós atyafi csak halgasd mi — halod! ott bent ni, szól az orgona mellette körül veszik az ifjak s énekelnek bent, hogy „Nyisd ki hátam az ajtót“ ezimű dallamot, vig pá já hangon énekeltek s befojezes után nagy taps vihar volt a valasz rea. Utána a szonök ismertette a mai napot s megköszöni: azon szöveggel, hogy elválta ez a terhes felelősgött ezután itunk egyett s elittük az egybegyülett szép leányokat akik nem fedekzetek meg rólnak sem, s ha van mulatság mindig meglátogatnak bennüket. Szünóra után újra

ujból: a lengedező zászló es vitorlasokaság, füstölő kemények különböző formát, árboezok s daruk törzsei, hozzá a kürtök mesésen lágy tökölese, a gözdaruk mozgása s zaja egyvitte a szláv hang sístergő ömlése által keletkezett hanghullám egyveleggel — teljesen elfelejteti az emberrel, a maga, hazaját, otthonát, — lenyelt!

Mondhatom, itt a legközelebbi ember lágyzivítve válik s hallottam is, hogy sok szegeny aglegenyből esimű jó férjet — a tenger kintájá! Innen származik a víz iszony!

Ha az ember végre felhesodott bámulatából, akkor a sok vonzó udjóság közül egyik vagy másik rendszerint jobban ragadja meg a gyülmélet, melyet behatáon s részletesen megabmúlva s átámulmányozva, ismét másik udjóság vált fel es ez így megy azután örökön át akaratlán is. Roppant befolyásolja az embert itt a foglalkozása es karaktere. Menők létemre a technika vimmányai kötöttek le első sorban a gyülméletet, de jogász társamra is szemmeláható hatást gyakoroltak, különösen ama technikai berendezések, melyeknél a gazdasági hasznavehetőség meg a lakusnál is szembeszökő. Magyarországon különösen egész Európában egyedül áll e téren; míg nálunk mindenütt csak jogászokunk s emelőfoga a jogászoké a munkaterek 90%-a, addig kint mindenütt a technikuság es iprosság is megelőzi a társadalomban is es mindenütt az improduktiv jogsázt.

Roppant vonzó az 1867-ben terve vett s azóta folyvást épült kikötő es annak fenomenis berendezése. Mert voltaképpen mi is az a kikötő? Az a szárazföldnek es a tengernek egy közös pályaudvara.

Tessék elképzelné egy olyan szerkezetű tengerparti részletet, mely kis helyen lehetőre tesszi a szárazföldnek a tengerrel s azontuli földrészekkel való kulturális érintkezését; az emberi találekönység mesésen oldotta meg Triesten is azon, a folyvást erősbödő kereskedelem folytán már az ötvenes éveken felvetődött kérdést, hogy mikép lehet a négy kilométeres part mentén azt a rémes forgalmat lebonyolítani, mely hivatal van Austria-Magyarországon vízintuli kereskedelemnek 80%-át tapjánl. Egyszerűen megoldották a partokat a vízbe messze benyuló, kilenc méter mélyen a víz alá alapozott ugynevezett molókkal, 20—25 méter széles, kőhányással, hullámapas ellen védett falszerű utakkal, melyeken kosok, társzerek, sőt egöcs vasutak járnak be. A molókon nyert rakodpartok összesen valami négy kilométert, azaz a triesti molók által a hasznosított parthosszszat közel felelét növelték ez által s ezek is, dacára a kora hajnaltól keső éjg tartó szöduletes sürgös-forgásnak, alig-alig káptak az igényeknek megfelelően.

Nem lesz érdektelen megjegyezni, hogy a triesti kikötő általános terveit Talbot francia mérnök készítette meg a hatvanas éveken s úgy fejlesztették azt évről évre tetemes áldozatokkal.

Ezek a molók, — melyek a nyílt tenger felé olyan kőhányásra épített hullámtörővel vannak kiegészítve, hogy a bóra által felkorbácsolt torony magasságban hőlmpölygő vad víztömegek dinaiikus erejét felfogja, — bizonyos hajó rendezési intézkedések kiinduló pontjai. Ugyanis az általuk keletkezett öblökbe vannak beosztva az egyes ott kikötő hajók, melyek a molók mentén rendelteté-

süknek megfelelően különböző képen vannak csoportosítva s így állanak a személy es teher szállításon rendelkezésére.

A forgalom rohamos emelkedése ma már további diszinkciózt igényel. Ugyanazon moló a napnak eszserű beosztása által ma úgy a személy, mint a teherszállításnak is rendelkezésére áll.

Triest kikötő két részből áll. A régi kikötő két szelső molója: a Tereza es Klutsch nevezetű; közöttük arányosan van elosztva még négy nagyobb es több kisebb moló. A legmesszebb dél felé kinyuló Terezán áll a hajósok kápolnája: a pompasan felszerelt vízkötő torony. A két kikötő között van az 1756-ban épített, 15 m. szélességen messze a városba, a S. Antoniai templomig benyuló „Canale grande“, egy mestereséges vízi út, mely nagy vitorlások befolyására is képes.

A „Canale grande“-tól kezdve, illetve a „Riva del Sale“-tól kezdve egészen a tizszerei es tengerhezét ársenáljig terjed az új kikötő rész négy hatalmas molóval s négy bassimál, melyek háromszor olyan mélyek, mint a régi kikötőbeliek, mert itt kötnék ki a márjártaut tengerei teherszállító hajók. Ezek előtt a molók előtt felszerelt a déli vasutnak teher es személypályaudvara, melyekből rendező vagányok es fordító korongok révén az árúkat egyenesen a molók tengerfelőli végére toljak ezer es ezer waggonszámra, vagy megfordítva a tengerrel a pályaudvara.

A triesti öblöben általában csak a déli es keleti irányból jövő tengeri szelek veszedelmesekek, ezek ellen, mint fentebb említetttem impónáló méretűek bíró hullámtörő gát van a feneketlen tenger közepébe ezélszerű helyzetben bele építve.

(Folytatjuk.)

bele melegedtünk a táncban s folytattuk tovább egész reggel 5 óráig (mert az ugy tudják) de jaji de nehéz az evlállás ilyenkor alig tudják a manák a lányuk kihuzni a tánczos karjaiból a lányuk korusa rez zeng Manam drága jó Manám csak még együtt — csak még együtt s utolsót. De a manák parancsoló szavai azt felülük reá jertek leányok hazza mert már elleg volt a táncból, s nem illő dolog világos nappal hazza menni.

Vége.

Felülfizettek a következők, akiknek ez uton is hatás köszönhető mond a rendezőség. Dr. Lamm Antal 10 K. Szeresz Alajos, Szajártó G. Dobronok 5 K. Böles Bela 4 K. Török Ernő, Meszarics István 3 K 80 Ft. Saary József 3 K Arvai Henrik, Szelez János 2 K 80 Ft. Döbröntey Antal 2 K 60 Ft. Medgyessy Amalia, Dr. Geiger Vilmos, Csaplovics Ferenc Battányd, Kreiner József, Malacsi József, Dr. Geiger Arthur, Kolossa István, Balkányi Ernő 2—2 K Ernst Sándorné, Takats R. István 1 K 80 Ft. Eberl Róza, Friskics Ivan, Völgyi Ferenc 1 K 20 Ft. Csizsár János, Turza N. Dobronok. Horváth Lajos Battányd, Fehér Ilona, Gyori Kálmán, Tomka Gizé, Fischer Lajos, Sóné Janosné, Bács Janosné, Meszarics József 1—1 K Czvetko Lajos, Horváth Lajos Muraszombat, Bedics Ferenc, Kúhár Karoly, Jonás János Regede, Sunak József, Hajdujáng Gabriella, Szerkai László, Csizsár Lajos, Csáki N. Ganesa, Preininger N. Izsakné, Vida N. Lipahóé, Kodela József, Kocsyváry Kálmán, N. N. Nemece János 80—80 Ft. Kiss György, özv. J. ónás Istváné, Antauer József, Branstein N. Szombathely, Stevaneczon N. Novák Alajos Körmend, Kónya Péter, Hojer István 60—60, Kolossa József 40 Ft., Bittermann Tivadarné, Pójhies József, Gredár Antal, Pinter Elemer 20—20 Ft.

A tiszta jövedelem a helybeli iskolák között osztott szét.

HIREK.

— **Uj óvónó.** Vármegyénk alispánja a batyányi községi óvónóhoz az elhunyt Bouquet Velma helyére óvónónak Barboics Katalint nevezte ki. Az új óvónó f. hó 6-án tette le az esküt Pöstyai Pongrácz főszolgabíró előtt.

— **Uj tüzoltó alparancsnok.** A muraszombati tüzoltó egyesület választmány legutóbb tartott ülésen Ruzsa Ferenc evangélikus tanító, aranyfjúságunk tevékeny tagját az egyesület alparancsnokává választotta meg.

— **Esküvő.** Kohn Lipót helybeli tekintélyes kereskedő szeretőre méltó leányának Etel kisaszonynak f. hó 11-én délután 1 órakor lesz az egybekelési ünnepélye Goldmann Herman jövevény temesvári kereskedővel.

— **Ritka évfordulót** ünnepelnek folyó hó 11-én Vashidegkuton. Főtisztelendő Borovnyák József ottani esperes-plebánus e napon áll jubileumát immár 50 éves plebánuskodásának. A ritka ünnepegen — melynek fényét csak emelje fogja az a körülmély, hogy ugyanakkor ugyanott a koronát is megtartják — a környéki teljes számban összegyülekezett papság impozánsan ad kifejezést tisztelnek és ósztáné örömeinek. A solemnis, Veni Sancte-val kezdődő szentmise s a szent beszédek után delben a plebánia hazban ünneplés ebéd lesz, amelyre hivatalosak mind a vidéki papság s azoknál számtalan világi jó barátja az agg plebánusnak. A főünnepeget követő napon, augusztus 12-én a Murán túli papság fog tisztelegni Vashidegkuton. A magas kort, többszörös kitüntetéset ért érdemes lelkipásztort e ritka alkalommal mi is a legzömböttebb üdvözljük. Borovnyák János, akiben a hazai sloven irdalom egyik legszorgalmasabb munkását látja, 1826-ban február hó 9-én született Felsőszentbenedeken. Gimnáziumba Közégen és Szombathelyen járt s az utóbbi helyen végezte theologiai tanulmányait is. 1851-ben pappá szentelték, mely ünnepeley actusnak 50-ik évfordulóját 1901-ben ülte meg híveinek és pártársainak igaz szeretettel körülvé. Lelekipásztorkodásának állomási voltak: Ivánfalva, Turmischá, Alsó-Lendva, Muraszombat, Vízrendva és 1858. június 20-ától kezdve Vashidegkut.

— **Nyári táncmulatság.** A muraszombati járási színdzőfő tanuló ifjusz Battányd, folyó hó 20-án délután a templomterén nyári táncvigalmat rendez.

— **Tüz Muraszombatan.** Szombaton, folyó hó 1-én este 10 óra tájban a Lendva-utczában kigyuladt Szelez Iván kovács szénával tett pajtája. A gyorsan megjelent tüzoltóság csakhamar eloltotta a tüzet, mielőtt nagyobb arányokat ölthetett volna. Több jel arra mutat, hogy a tüzet gyújtogatás okozta, a vizsgálatot ez iránt meg is indították.

— **A muraszombati toronyóra siralmai.** Oh, oh! Lám másnak se országja, se hazája, nekem van országom is, van hazám is, csak... csak... gazdám nincs; olyan vagyok, mint a jó házolt elvert eb. ... Kint a falu végén izadok a melegen, reszketek a fagyos hidegben, taszi rajtam egyet jobból meg akarmélyik köyök is! Há meg mit beszél velem és rólam a szel? Az is kanyart egyet-egyet rajtam, akáresak emi való füstölt sonka volnék?

Nem segít, nem véd senki! Szidnak, oh de hogyan szidnak? az mindennapi dolog! Könnyűrújenek rajtam már egyszer! Lám a napokban is miattam a vasutról lekésték egy utas, hogy káromkodott, szidalmazott engem?! Hallgatnom kell e és tűrnöm. A másik ember makacságot kapott miattam, elkésték a bírósági tárgyalásról; volt mit hallanom s pirulnom eleget.

Hát a többi tengernyi panasz? Minden rendellenesnek én vagyok az okozója... tudtom és akaratom kívül: rám fogják!!

Itt rendszerint nem tudjuk ám, hogy „hányat ütött már az óra”?

Könnyűrújenek rajtam, védjék meg a tehetetlen ártatlant! Kérem szepen!

Egy gondolatom támadt! Hagyjának békét, ne huzzanak fel, nekem is jól esik ám a reg megérdemelt nyugalom! Akkor legalább — „még megvirrad meg valaha — nekem is, minden hazánk és minden zsebnék órája a vasúti óra szerez igazodik, s nem lesz több káromkodás, szidás, átkozódás ellenem! Gondolkozzanak kérem! Amen!!!

— **Ismét eb marás.** Járásukban a veszteség járvány szerűen lépett fel alig van nap, hogy a helybeli szolgabírószághoz egy újabb elmarási esetet ne jelenének be. F. hó 1-én délután Stern Albert batyányi fiatal kereskedő kereképrón igazkezelt be Muraszombatra, a márkusházi erdőben a vasúti átjárónál, egy kutya ugrott ki a bokorból s a gyamutlanul haladó fiatal kereskedőre vetette magát, a kinek jobb keze fejt marta meg. A támadás után az eb eltűnt az erdő sűrű bokrai között. A megharapott kereskedő azonnal orvoshoz sietett, a hol sebtét kimosatta és bekötöztette s egyben jelentést tett a szolgabírósnak. A másik eset Barboecon történt. Kedden Nemece István 13 éves fiúcskát harapta meg egy veszett kutya. Hatósági intézkedés folytán a sérülteket a budapesti Pastear intézetbe szállították fel. Ezzel kapcsolatosan megemlítjük, hogy járási főtisztgábránk szigorú rendeletet adott ki, hogy a kutyák negyven napig köve tartandók, az után pedig szájköszörről látandók és s zsinoron vezetendők. A ki az elbártási szabályt rendelt ellen vét az szigorúan meglesz büntetve.

— **Halálos végű baleset** Barbarics Ferenc muraszombati gazda, fia és Gergorec Jenő andorhegyi lakos társaságában f. hó 4-én délután fat szállított Andorhegyről. Ott a hol a szentibori ut a csákyáni utba torkolodik, meglehetősen meredeken lejt le az ut, e veszedelmes ponton elfelejtették be fékezni a szekeret, a minnek következtében a szekér nagy erővel megindult s gördült le a lejtőn. Az egyik úgynevezett kerek kötőnél nagyot zökött a szekér, Barbarics kiejtette kezéből a gyeplőt s a kocsiról leest. Olyan szerencsétlenül esett le, hogy a jobb karja es több bordája össze tört. A súlyosan sérültet kocsira tettek s behozták Muraszombatra a hol néhány órai szenvedés után meghalt. A balesetnek másik áldozata is volt, ugyanis Gergorec Jenő a megdőlőt szekeret vissza akarta tartani miközben a kerek az egyik kárájt elkapta s súlyosan megsértette.

— **Az új szeszadó törvény** folytán úgy mint minden szesz ára, a világhírű Brázay sorsborszesz ára is drágább lesz már szeptember hó 1-étől kezdődőleg. Azért mindenki saját érdekében cselekszik, ha szükségletét meg e hó folyamán, szeptember elseje előtt szerzi be. A Brázay sorsborszesz, — mint ismeretes — mindentől kapható.

— **Felsült trefalkodó.** A mult hét egyik délutánján Dervaries István halmosfői kocsájában mulatozott Cselák Iván halmosfői legény. A mu-

lat-ágnak az lett a vége, hogy hatalmasan bemozgott, részeg állapotában összerőzte az üvegeket, beverte a kocsmá ablakait. A nagy ribillióra érte jött az apja s haza akarta vinni. A legény azonban nem hajtott a jó szóra, sőt a sok szó beszéd során felkapott egy boros üveget s azt az apja fejéhez vágta úgy, hogy a súlyosan megsértült. Erre az öreg Cselák látva dühönöző fiát, azt hitte, hogy bizonyosan megveszett, mert a napokban dühöt ebet látott kóborolni a határban és szentül megvölt győződé, hogy fiát az marta meg. Hímaroson sürgönyözött a csendőrségnek, hogy jöjjének segítségére, mert a fia megveszett. A csendőrök és a körörorvos azonban kiszálltak Halmosfőre, a hol konstatalták, hogy a fiu nem veszett, hanem irgalmatlanul hevert rugva. Ezért aztán a fiut feljelentették a szolgabírósnak, az őreget pedig a járásbírószághoz fogja feltelességre vonni hatóság felrevetése miatt.

— **Muraszombati csendélet — Karlsbadban.** Nem hinné el senki, hogy a jó muraszombatiak, kik ide haza se egymással, se a börtökben meg nem fernek, memyire összebujnak és összetartanak, míheltt külföldön haza őket valahol észre a sors. Biztos forrásból vesszük ugyanis a hírt, hogy Karlsbadban az idén a magyar kolóniában külön csoportot képeznek a jó muraszombatiak, kik ott azon a címen, hogy a gymrukra restaurálják, irgylendő csendéletet élnek! A mazzaszámra szent menő ansíktárvány olvashatlan üdvözlet aláírásaiból (nők vonásokat is gyantánit köztölték!) vonjuk le a logika vaskövetkezetességgel ezt a consequenciát. Kébelbeli, saját, külön, szöke bajszú, fiatal mernököket tisztelik meg különösen sürin olyan anonyim lapokkal is, melyek, köztülük a legsolidabban pl egy mórfürdőt vett hölgyecske fehérre mosakodásának metamorfózist szemléltetni, a címzettet ugyan nem készítetik pirulásra, de már mutogatni pl, nem igen meri őket! Ezzel azonban közhírré tetetik, hogy a gyantü egy hosszúsáru és keményviszű aglegény ügyvedre és annak váru s viz kártársára, volt bojtárjára, jelenleg muraszombati velszi herezegre esik, mint olyanokra, kikről fel lehet telezni, hogy a mit nem mernek meg tenni ide haza dieső rendszerünk zavartalan nyugalma érdekében, megteszik Karlsbadban, t. i. ki-ki rucezzanak, azaz „csendéletet élnek.” Adja Isten egészségökre!

A közönség köréből.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Folyó hó 3-án reggel a 8 órai vonat egy óra késéssel érkezett be a muraszombati állomásra és Lendva hidon túl levő átjárót az ór a rendes időben lezárta és így az alább megnevezettek kocsijai, akik teglát, homokot, gabonát stb. szállították, egy teljes óra hosszág fel voltak tartozva:

Nemece József, Horváth István, Pintarics József marthonhelyi, Külies Mátyás, Fartély István vaslaki, Sostaries István, Mórcz Ivan battányi, Gráber János és Csarni János mezővári, Lutár Ferenc bagonyai, Vogler József székhényuti, Pintarics István újtolgyesi, Antalics Miklós alsómárczi, Grosz S. urdombi, Fiszer Ignác barokói, Kúcsan Ivan kismálnási, graf Szápary, Berger Vilmos, Lainscsák József, Kemény Mór, Rütper Sándor, özv. Berke Mihályné muraszombati lakosok kocsijai voltak várni kénytelenek.

Miután az ilyen késések többször előfordulnak, kerjük a tek. Szerkesztő urat „Muraszombat és Vidéke” című lapjában ez esetet közzé tenni és az elvezetőszöveget figyelmet ezen nagymérvű rendelleneségre — mely a kocsitulajdonosoknak nagy kárt okoz — felhívni, ha már a vonatok késnek, legalább az ór legyen utasítva, hogy akkor zárja le az átjárót, mikor a vonat a Márkusházi erdőben levő átjárónál — melyek nincsenek lezárva — fűtöl, mert a pénz- és idővesztésnek különösen a fuvarosokra nézve érzékeny, egy teljes óra várakozás alatt legalább is egyszer megfordulhatnak Muraszombattól Hidvégig.

Muraszombat, 1908. augusztus 4.

Több megvárokoztatott.

A kellemetlenség elkerülhetése végett üdvös volna, ha az őrházak az állomással jelzőcsengővel, vagy telefonnal kötnek össze. Így az ór csak akkor csukna be a soropót, ha a vonatérkezés előtt néhány perccel az állomás őt értesítene.

Szerk.

Felhívás.

A Szarvaslakon székelő „Szarvaslak-vidéki Takarékpénztár Részvénytársaság” Igazgatósága ez uton is felhívja t. részvényeseit, hogy

Jegyzett részvényeik

után a további 50%-ot, azaz részvényenként ötven koronát folyó évi október hó 1-ig az intézet pénztárába vagy a Muraszombati Mezőgazdasági Bank (Muraszombat) pénztárába befizetni sziveskedjenek.

A befizetés elmulasztása az alapszabályok 6-ik §-ának intézkedését vonja maga után.

Szarvaslakon, 1908. évi július hó 27.
Az igazgatóság.

293/1908. vejr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szombathelyi kir. törvényszéknek 1908. évi 7313. számú végzése következtében Olajos Sándor ügyvéd által képviselt Délvasmegyei Takarékpénztár r. t. javára Skrabán Alajos köldái és Kerécz János bírószekei lakosok ellen 260 kor. s járulékaik erejéig 1908. június hó 22-én fogantatosított biztosítási végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 1346 K-ra becsült következő ingóságok, u. m: tehén, üszőtinó, szeker, ló, oke, taliga, sertés, borjú stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a muraszombati kir. járás-bírósi 1908-ik évi V. 196/12 számú végzése folytán 260 kor. tőkekövetelés, ennek 1908. évi ápril hó 15. napjától járó 6%-os kamatai, és eddig összesen 79 kor. 65 fillérben bíróilag már megállapított, költségek erejéig, köldhán Skrabán Alajos lakásán megkezdve, itt végzve Bírószekei Kerécz János lakásán folytatva leendő megtartására

1908. évi augusztus hó 14-ik napjának

d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Muraszombat, 1908. évi július 31.

SZABADFFY JÓZSEF,
kir. bír. végrehajtó.

Ki szép akar lenni: használjon Mintsek-Téle

Aranka-Crém.

Egy téglő ára 1 korona, nagyobb rózsá színen 2 korona, Aranka szappan 70 fillér, Aranka moszó víz 1 korona, Aranka lólypor 1 korona, nagy 2 korona.

Kinek öszül a haja használjon Aranka lóly-
íjítót 1 üveg utasítással 2 korona.

Ki gyönyörű szőke haját akar

használjon Aranka hajszőkítőt 1 üveg 1 kor, nagy 2 kor
Kapható: Muraszombati Bírós téla gyógyszerárában
ugy a **Mintsek Géza** vegyszereti labora-
készítőnél toronyban

Kecskeméti.

6 korona értékű rendelésnél ingyen csomagolás és szállítás.

Egy jó házból való fiu tanonc-
nak felvétetik **Tomka György**
vas- és fűszer kereskedésében
Alsó-Lendván.

LEGJOBBAK A
RESICZAI ÉKÉK,
LOSONCZI VETŐGÉPEK
és
KALMÁR FELE ROSTÁK

Kívánatra szivesen küldünk árjegyzéket.
A Magyar Kir. Allamvasutak Gépgyá-
rának Vezérügynöksége, Budapest V.
Váci körút 32.

373/1908. vejr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szombathelyi kir. törvényszéknek 1908. évi 6829. számú végzése következtében dr. Vratárits Iván ügyvéd által képviselt Heimer Ignac muraszombati lakos javára ifju Gergorecz Iván andorhegyi lakos ellen 45 korona 25 fillér s jár.

erejéig 1908. évi június hó 13-án fogantatosított biztosítási végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 1104 koronára becsült következő ingóságok, u. m. deszka, szobabeli butor, kád, tehén, hidas, szeker, szalma és malaczokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a muraszombati kir. járás-bírósi 1908. évi V. 174/3. számú végzése folytán 45 kor. 25 fill. tőkekövetelés és járulékaiból meg hatra levő követelés és járulékaik erejéig Andorhegyen ifju Gergorecz Iván lakásán leendő megtartására

1908. évi augusztus hó 19-ik napjának delutáni 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Muraszombatban, 1908-ik évi augusztus hó 8-ik napján.

SZABADFFY JÓZSEF,
kir. bír. végrehajtó.

Egy jó házból való fiu tanulóknak felvétetik **Worell György** asztalos mesternél Budapest, VIII., Hunyadi-utca 41-ik szám.

Tüzifa eladás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Muraszombatban, Kiskanizsán Horváth József városi rendőr telkén, valamint a vasúti állomás mellett

tüzifa raktárt

rendeztem be.

Az árak szállítás nélkül a következők:

Bükk- és gyertyán hasábfa	méterölenként 36 kor.
Nyirfa	” 32 ”
Fűrészelt kemény kevert botosfa	” 24 ”

A házhoz szállítás Muraszombatba méterölenként 1 kor. 50 fill.

Megrendelhető Horváth József városi rendőrnél és Kemény Mórnál Muraszombatban.

Maradtam teljes tisztelettel

Schwarcz Izidor,
tüzifa kereskedő.

BUZIASZI PHÖNIX
ÁSVÁNYVÍZ

Vese- s hólyakbajoknál minden vizet felülmul.

Kellemes, kissé savanykás ízű, vasmentesített, szénsavdus, rendkívül üdítő asztali víz.

Orvosilag ajánlva. Orvosilag ajánlva.

Ivógyógymódrá használva, vese- és hólyagbajoknál, a vesemedence által hurultalmál, húgykö- és lúgykepzőpésnél, a legutak és a kiválasztó szervek hurutos általmainál kitűnő hatásának bizonyult.

Prospektust kívánatra küld a forráskezelőség:

Muschong buziaszi gyógyfürdő igazgatósága Buziaszfürdőn.